

Uniunea Europeană

viitorul continentului nostru –

Elev: Stănescu Vlad

Clasa a VI-a B

Școala Gimnazială Sf. Gheorghe, Giurgiu

Profesor coordonator: Stănescu Iulia

Va veni o zi când toate națiunile continentului, fără a pierde calitățile lor distincte sau glorioasele lor individualități, vor fuziona într-o unitate superioară formând astfel fraternitatea europeană. Va veni o zi când nu vor mai exista alte câmpuri de bătalie decât cele ale piețelor deschise ideilor. Va veni o zi când gloanțele și bombele vor fi înlocuite de voturi. (Victor Hugo)

Ce este Uniunea Europeană?

Dacă Europa ca atare există de secole, elementele care au unit-o, în absența regulilor și a instituțiilor, au fost, în trecut, insuficiente pentru a preveni tragedia celor două războaie mondiale. Dacă la început obiectivul esențial, imediat era acela al cooperării pașnice dintre statele europene, astăzi ambiția este diferită: construcția unei Europe care respectă libertatea și identitatea tuturor popoarelor ce o compun; numai prin unirea popoarelor sale, Europa își va putea controla destinul și dezvolta un rol pozitiv în lume.

Deviza Uniunii Europene **Unitate în diversitate** a fost folosită pentru prima dată în 2000 și a fost pentru prima dată menționată oficial în Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, încheiat în 2004.

Ideea de Uniune Europeană este mult mai veche și datează din 1814 când Saint-Simon propunea o construcție europeană având drept fundament alianța dintre Franța și Anglia, sugerând crearea unui mare Parlament. În anul 1848 Victor Hugo aduce în discuție ideea de **Statele Unite ale Europei**. În 1922 austriacul Richard Coudenhove-Kalergi, prin mai multe articole publicate, milita pentru crearea unei Uniuni Paneuropene după modelul SUA. Pentru a stimula acest proces, după un an, el a creat la Viena mișcarea **Pan-Europa** care, mai târziu, va avea o mare influență asupra planului Marshall și consecințe importante pentru imaginea ulterioară a Europei. În anul 1926 în cadrul Congresului de la Viena, reprezentanții a 24 de state propuneau crearea unei **Uniuni Europene**.

În timpul celui de-al doilea război mondial, generalul De Gaulle declara într-un discurs ținut la Londra în noiembrie 1942 că *Franța este dispusă în viitor să facă totul pentru Europa, împreună cu cei ale căror interese, preocupări pentru apărare și nevoi pentru dezvoltare se conjugă cu ale sale și se pot uni într-un mod practic și durabil.*

Dacă la început se vorbea de o anumită grupare a statelor europene, ulterior, în anii '50, găsim deja la el termenii de **alianță, asociere, și uniune europeană.**

La 19 septembrie 1946, Winston Churchill, primul-ministru al Marii Britanii, într-un discurs la Universitatea din Zurich, lansa ideea construirii *Statelor Unite ale Europei*, având ca punct de plecare reconcilierea franco-germană. De altfel, la Congresul Europei, desfășurat la Haga între 7 și 11 mai 1948, cu participarea a 800 de delegați din 19 țări, se propunea crearea unei Adunări Europene Constituante. Ideea unei organizații continentale capabile să orienteze țările europene spre procesul de integrare comunitară, care vizează domenii precum piața comună, moneda, coeziunea economică și socială, politica externă și securitatea, se va materializa prin inițiativele lui Altiero Spinelli și Jean Monnet.

Pentru popoarele din Uniunea Europeană, stabilitatea și democrația din Europa Centrală și de Est au dus deja la obținerea unor beneficii semnificative, nu numai pe planul securității, ci și al prosperității economice: dezvoltarea rapidă a comerțului a contribuit la crearea de oportunități pentru libera inițiativă, investiții, noi locuri de muncă și o creștere economică marcată în Europa Occidentală.

Extinderea spre Est a Uniunii Europene, fiind, în esență, un proces pozitiv, are și va avea efecte benefice pentru celelalte state care vor adera la Uniune în viitorul apropiat.

Un moment important, în evoluția UE îl constituie crearea la 1 ianuarie 1993, a Pieței Unice, prevăzută în Actul Unic European din 1987. În urma aplicării acestuia se adaugă cooperarea politică celei economice, UE devine piața cea mai unificată din lume, cu efecte benefice asupra performanțelor piețelor integrate și a sistemului de adoptare a deciziilor.

Uniunea monetară a fost desăvârșită în 2002, prin crearea zonei Euro, în cadrul căreia cele 12 state participante (Austria, Belgia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Portugalia și Spania) au pus în circulație moneda unică europeană.

În referendumurile din Franța și Olanda în mai și în iunie 2005, respingerea proiectului Constituției a stopat planurile de întărire a Uniunii

prin crearea unor instituții, proceduri și reguli mult mai coerente, dar a evidențiat rupturile existente în UE pe chestiuni precum politicile economice, sociale și ale comerțului extern.

Danemarca, Irlanda și Regatul Unit aderă la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 1973, numărul statelor membre ajungând, astfel, la nouă. Deși de scurtă durată, brutalul război arabo-israelian din octombrie 1973 are drept consecință o criză energetică și apariția problemelor economice la nivel european. Ultimele dictaturi de dreapta din Europa iau sfârșit odată cu căderea regimului Salazar din Portugalia, în anul 1974 și cu moartea generalului Franco în Spania, în 1975.

Prin intermediul politicii sale regionale, UE începe să transfere sume foarte mari pentru crearea de locuri de muncă și de infrastructură în zonele mai sărace. Influența Parlamentului European asupra afacerilor europene crește.

1979 este anul în care membrii acestuia pot fi aleși pentru prima dată prin vot direct, de către toți cetățenii europeni.

Odată cu căderea comunismului în Europa Centrală și de Est, europenii devin și mai apropiați. În 1993, Pieței unice i se adaugă cele **patru libertăți**: libera circulației a mărfurilor, serviciilor, persoanelor și capitalurilor. Anii '90 sunt și anii în care au fost semnate două tratate, Tratatul privind Uniunea Europeană sau Tratatul de la Maastricht, în 1993, și Tratatul de la Amsterdam, în 1999. Oamenii devin preocupați de protecția mediului și de luarea unor măsuri comune în materie de securitate și apărare. În 1995, UE se extinde cu încă trei state - Austria, Finlanda și Suedia.

Un mic oraș din Luxemburg, Schengen, va da numele său acordurilor care le vor permite, treptat, cetățenilor europeni, să călătorească fără a li se verifica pașapoartele la graniță. Milioane de tineri pleacă la studii în alte țări cu ajutorul UE. Comunicarea se face din ce în ce mai ușor pe măsură ce încep să fie folosite telefoanele mobile și internetul.

Euro este noua monedă de schimb pentru mulți cetățeni europeni. Data de 11 septembrie 2001 devine sinonimă cu *Războiul împotriva terorii*, după ce două avioane de linie sunt deturnate și se prăbușesc pe clădiri din New York și Washington. Țările din UE își intensifică cooperarea în lupta împotriva criminalității. Diviziunile politice dintre estul și vestul Europei sunt, în sfârșit, înlăturate, odată cu aderarea la UE, în 2004, a nu mai puțin de 10 noi țări, urmate de încă două în 2007. O criză financiară lovește economia mondială în septembrie 2008, ceea ce determină o mai strânsă cooperare economică între țările UE. Tratatul de la Lisabona este ratificat de toate statele membre ale UE, înainte de a intra în vigoare, la 1 decembrie 2009. Acesta îi conferă Uniunii Europene instituții moderne și metode de lucru mai eficiente.

Noul deceniu începe cu o gravă criză financiară, dar și cu speranța că investițiile în noi tehnologii verzi și ecologice, alături de o mai strânsă cooperare europeană, vor duce la o creștere și o bunăstare de lungă durată.

Uniunea Europeană se bazează pe norme de drept. Aceasta înseamnă că orice măsură luată de UE derivă din tratatele care au fost aprobate în mod voluntar și democratic de toate țările membre. De exemplu, dacă un anumit domeniu politic nu figurează într-un tratat, Comisia nu poate propune un act legislativ în domeniul respectiv.

Tratatul este un acord cu forță juridică obligatorie între statele membre ale UE. El stabilește obiectivele UE, regulile de funcționare a instituțiilor europene, procedura de luare a deciziilor și relațiile existente între Uniune și statele membre.

Tratatele sunt modificate pentru a permite creșterea eficienței și transparenței UE, pentru a pregăti extinderile viitoare și pentru a introduce noi domenii de cooperare - cum ar fi moneda unică.

